

projekt

UCHWAŁA NR XXXVI /... / 22
RADY GMINY W DOBRONIU

z dnia 01 marca 2022 r.

**w sprawie skargi na działania kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Dobroniu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2021 r. poz.1372, poz.1834) oraz art. 229 pkt 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, poz. 1491, poz. 2052) **Rada Gminy w Dobroniu uchwala, co następuje:**

- § 1. Uznaje się za skargę na działania kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobroniu.
- § 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy w Dobroniu do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY

Anna Wykwa-Antoniak
Łd-M-1454

Uzasadnienie

W dniu 09. lutego 2022 r. do Rady Gminy w Dobroniu wpłynęła skarga Pani Agaty Dębskiej, zwanej dalej Skarżącą, na działania kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobroniu.

Stosownie do art. 229 kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy przepisy szczególnie nie stanowią inaczej, Rada Gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność oraz na wykonywanie zadań przez kierownika gminnej jednostki organizacyjnej.

W związku z powyższą regulacją prawną Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Dobroniu na posiedzeniu w dniu 01. marca 2022 r. zapoznała się ze skargą, dokumentacją złożoną w sprawie oraz wysłuchała wyjaśnień kierownika GOPS w Dobroniu, specjalisty pracy socjalnej tutejszego Ośrodka, w konsekwencji skargę uznano za

Następnie Rada Gminy w Dobroniu po zapoznaniu się ze skargą w dniu 01 marca 2022r. uznała, że skarga jest z uwagi na wskazane niżej przyczyny.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów zawartych w skardze należy stwierdzić, iż :

W dniu 18. stycznia 2022 r. Skarżąca złożyła wniosek do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dobroniu z prośbą o pomoc na dofinansowanie do zakupu leków.

W dniu 27. stycznia 2022 r. został przeprowadzony wywiad środowiskowy, w formie zdalnej, tj. rozmowy telefonicznej ze względu na obecną sytuację związaną z pandemią, przez specjalistę pracy socjalnej Panią Żanetę Jarzyńską. Wywiad był przeprowadzony zgodnie z obowiązującym kwestionariuszem wywiadu środowiskowego, rozmowa przebiegała spokojnie. Podczas wywiadu Skarżąca udzielała odpowiedzi, nie zgłaszała, aby jej córka czuła się gorzej, wspominała, że najmłodsza córka jest przeziębiona. Nie można zatem zgodzić się z zarzutem Skarżącej by wywiad był przeprowadzony w sposób arogancki i lakoniczny. Przeciwnie, rozmowa trwała wystarczająco długo, Skarżąca podawała szczegółowe informacje, ton wypowiedzi specjalisty pracy socjalnej i Skarżącej był spokojny, atmosfera była życzliwa. O tym, że wywiad nie był lakoniczny świadczy również fakt, iż specjalista pracy socjalnej musiał dokleić kartkę do urzędowego formularza wywiadu środowiskowego, aby móc zamieścić wszystkie zgromadzone informacje uzyskane podczas wywiadu.

Oдноśnie skargi na brak aktywnego uczestniczenia Skarżącej w postępowaniu i możliwości wypowiedzenia się należy podkreślić, że Skarżąca pracując zawodowo jako pracownik socjalny zapewne ma wiedzę o tym, że udzielanie wywiadu środowiskowego jest zapewnieniem czynnego udziału w postępowaniu i możliwością wypowiedzenia się.

Pani Ż. Jarzyńska w kwestii „źle naliczonego dochodu za grudzień 2021”, przyznała, że faktycznie, nie zwróciła uwagi na błędne zaświadczenie wydane przez pracodawcę Pabianickie Centrum Medyczne Sp. z o.o., na którym nie wykazano kosztów uzyskania przychodu, które należy odliczyć od dochodu. Ponadto specjalista pracy socjalnej obliczając dochód rodziny skarżącej uwzględniła wysokość świadczenia pielęgnacyjnego ze stycznia 2022 r. zamiast z grudnia 2021 r. Różnica w wysokości tego świadczenia stanowi kwota 148,00 zł. Mając jednakże na uwadze wskazaną wyżej różnicę dochodu należy podkreślić,

że nie miała ona żadnego wpływu na fakt przekroczonego kryterium dochodowego wynikającego z ustawy o pomocy społecznej.

Ponadto należy podkreślić, że Skarżąca przedstawia niespójne informacje na temat wydatków rodziny. W dniu 27 stycznia 2022 r. wypełniając kartę informacyjną do Fundacji Polsat na prośbę Skarżącej zostały wskazane inne wysokości wydatków m.in. na leki, leczenie dziecka czy energię elektryczną w porównaniu z kwotami wskazanymi w odwołaniu do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Ponadto Skarżąca dopiero w odwołaniu do SKO poinformowała o konieczności leczenia ortodontycznego córki Zuzanny.

Kierownik GOPS w Dobroniu w dniu 28. stycznia 2022 r. po rozpatrzeniu wniosku wraz z załączoną dokumentacją, a także informacjami otrzymanymi podczas wywiadu przeprowadzonego ze Skarżącą wydał decyzję odmowną w sprawie przyznania zasiłku celowego specjalnego na zakup leków. Powodem odmowy był brak szczególnie uzasadnionej sytuacji. W decyzji zawarto uzasadnienie wraz z podaniem wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie wyjaśnienia stanowiska sądu „uzasadnionego przypadku”.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej, że nie ma wystarczających dochodów należy podkreślić, że ustawodawca nie objął rodzin z dochodem posiadanym przez rodzinę Skarżącej obligatoryjną formą pomocy społecznej na leczenie. Natomiast istnieje szereg świadczeń (świadczenie wychowawcze 500+), o których Skarżąca nie wspomniała, a z których korzysta. Zapewne też Fundacja Polsat, o której Skarżąca wspomina w kontekście udziału w reklamie córki i Polskie Towarzystwo Walki z Mukowiscydozą w Rabce - Zdroju udzielają w związku z chorobą córki wsparcia finansowego. Warto wspomnieć, że Skarżąca do swych wydatków nie zaliczyła kosztów poniesionych na wyjazdy rodzinne w listopadzie 2021 r. do Krakowa (informacje, zdjęcia dostępne na portalu społecznościowym Skarżącej).

Odnosząc się do zarzutu nie otrzymania przez Skarżącą informacji w jakiej wysokości Gmina Dobroń dysponuje budżetem na zasiłki w roku 2022 należy wskazać, że uchwała budżetowa jest ogólnie dostępna na stronie BIP Gminy Dobroń oraz w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Odnosząc się do zarzutu, że w 2020 r. Skarżąca dwukrotnie składała wniosek o pomoc i ją otrzymała, a obecnie odmówiono jej pomocy mimo, że jej zdaniem ma prawie identyczną sytuację, trzeba podkreślić, że obecnie na utrzymaniu Skarżącej jest troje dzieci, a w 2020 r. w skład rodziny wchodziło czworo dzieci. Zatem choćby z tego względu sytuacja się zmieniła.

Dodać należy, że Skarżąca w ramach stosunku pracy może wykorzystać możliwość otrzymania pomocy m.in. z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

W ocenie GOPS w Dobroniu koszty leczenia co do zasady można przewidzieć i zaplanować w przypadku długotrwałych chorób. Skarżąca dysponując własnym stałym dochodem (przekraczającym kryterium dochodowym), może planować swoje wydatki oraz tak gospodarować posiadanym budżetem, aby zabezpieczyć te potrzeby we własnym zakresie, co nie przekracza jej możliwości. Realizacja recept, zakup aparatu ortodontycznego nie należą do sytuacji szczególnych i wyjątkowych. Wydatki na te cele należą do stałych, systematycznych i codziennych, dających się przewidzieć.

Szczególne przesłanki muszą być wyraziste i odbiegające od sytuacji osób kwalifikujących się do pomocy społecznej. „Szczególny uzasadniony przypadek” o którym mowa w art. 41 pkt 1 to zdarzenie występujące okazjonalnie oraz nagle, wykraczające poza możliwość ludzkiej zapobiegliwości. To taka sytuacja życiowa, która ponad wszelką wątpliwość, bez konieczności wnikliwych zabiegów interpretacyjnych pozwala stwierdzić, że są to zdarzenia drastyczne w skutkach i daleko ingerujące w plany życiowe. Są to zdarzenia występujące zupełnie okazjonalnie, wymagające wielu niefortunnych zbiegów wydarzeń wykraczających poza możliwości przewidzenia i przeciwdziałania, przy dołożeniu nawet największej staranności. Taka sytuacja w owej sprawie nie wystąpiła.

Zasiłek celowy specjalny traktowany jest jako wyjątkowa, szczególna pomoc doraźna na konkretny cel bytowy w sytuacji, gdy uzyskiwany dochód przekracza ustawowe kryterium dochodowe.

Kierownik GOPS w Dobroniu uznał i ocenił sytuację osobistą, rodzinną i finansową Skarżącej, przyjmując, że w niniejszej sprawie zasiłek celowy specjalny nie może być przyznany, gdyż zakup leków nie jest zdarzeniem nagłym, niemożliwym do przewidzenia i do przezwyciężenia własnymi środkami. Sytuacja Skarżącej jest trudna, jednakże nie wyczerpuje znamion przypadku szczególnie uzasadnionego, ocenianego przez pryzmat podstawowych potrzeb bytowych, których zaspokojenie mają na celu świadczenia z pomocy społecznej. Nie ulega przy tym wątpliwości, że żaden z przepisów ustawy o pomocy społecznej nie zobowiązuje organów pomocy społecznej do całkowitego i pełnego pokrywania wszelkich potrzeb osób wnioskujących. Nawet spełnienie ustawowych kryteriów kwalifikujących do przyznania pomocy nie oznacza automatycznego przyznania osobie zainteresowanej świadczenia – i to w wysokości odpowiadającej jej oczekiwaniom.

Wbrew stanowisku Skarżącej Kierownik GOPS w Dobroniu działa w sposób profesjonalny, kierując się w pracy nie tylko przepisami prawa, etyki zawodowej, ale przede wszystkim empatią i życzliwością wobec klientów Ośrodka. Skarżąca jak sama oświadczyła niejednokrotnie otrzymała pomoc, wtedy gdy ta pomoc jej przysługiwała.

Mając na względzie powyższe skargę należy uznać za niezasadną.

Poucza się skarżącego, iż stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wyłącza się jawność niniejszego projektu uchwały w zakresie imienia i nazwiska Skarżącego, jako zawierających dane osobowe osoby fizycznej w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm.) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).